

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMAN SOPIMUSSARJA

Julkaistu Helsingissä 6 päivänä toukokuuta 2011

57/2011

Liikenne- ja viestintäministeriön ilmoitus

niistä muutoksista, jotka on tehty kansainväliä rautatiekuljetuksia koskevan yleissopimuksen (COTIF), sellaisena kuin se on muutettuna Vilnassa 3 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyllä pöytäkirjalla

Annettu Helsingissä 28 päivänä huhtikuuta 2011

Liikenne- ja viestintäministeriö ilmoittaa, että kansainväliä rautatiekuljetuksia koskevan yleissopimuksen (COTIF), sellaisena kuin se on muutettuna Vilnassa 3 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyllä pöytäkirjalla, II osan 9 artiklaa (Laskentayksikkö) ja IV osan 27 artiklaa (Tilintarkastus) on muutettu siten kuin kansainvälisen rautatiekuljetusten jär-

jestö OTIF on 9. yleiskokouksessaan 9 – 10 päivänä syyskuuta 2009 päättänyt. Artiklat, sellaisina kuin ne ovat liitteessä, ovat tulleet voimaan 1 päivänä joulukuuta 2010.

Muutokset ovat nähtävinä ja saatavissa englanninkielisänä liikenne- ja viestintäministeriössä, joka myös tarvittaessa antaa niistä tietoja.

Helsingissä 28 päivänä huhtikuuta 2011

Liikenneministeri *Anu Vehviläinen*

Hallitusneuvos Hannu Pennanen

*Liite***KANSAINVÄLISIÄ RAUTATIEKULJETUKSIA KOSKEVA YLEISSOPIMUS (COTIF)
VILNASSA 3 PÄIVÄNÄ KESÄKUUTA 1999 TEHDYN MUUTOSPÖYTÄKIRJAN MU-
KAISENA****II OSA****Yhteiset määräykset****9 artikla****Laskentayksikkö**

1 §. Liitteissä tarkoitettu laskentayksikkö on Kansainvälisen valuuttarahaston määrittämä erityisnosto-oikeus.

2 §. Kansainväliseen valuuttarahastoon kuuluvan jäsenvaltion rahayksikön arvo erityisnosto-oikeutena lasketaan menetelmällä, jota Kansainvälinen valuuttarahasto soveltaa omiin tuijoiinsa ja maksutapahtumiinsa.

3 §. Kansainväliseen valuuttarahastoon kuulumattoman jäsenvaltion rahayksikön arvo erityisnosto-oikeutena lasketaan tämän valtion määräämällä tavalla. Laskun tuloksen on ilmaistava kyseisen maan rahayksikkönä todellinen arvo, joka on mahdollisimman lähellä sitä arvoa, joka saataisiin 2 §:ää sovellettaessa.

4 §. Valtioiden on aina, kun niiden laskentamenetelmässä tai niiden oman rahayksikön arvossa tapahtuu laskentayksikön arvon suhteen muutos, ilmoitettava pääsihteerille 3 §:n mukainen laskentamenetelmänsä. Pääsihtteri saattaa nämä ilmoitukset muiden jäsenvaltioiden tietoon.

5 §. Laskentayksikköön ilmaistu summa muunnetaan sen valtion valuutaksi, jossa tuomioistuin, jossa asia on pantu vireille, sijaitsee. Muuntaminen tapahtuu sen arvon mukaan, joka kysillisellä rahayksiköllä on sinä päivänä, jona tuomio annetaan, tai osapuolten keskenään sopimaan päivänä.

IV OSA**Järjestön talous****27 artikla****Tilintarkastus**

1 §. Jollei yleiskokous 14 artiklan 2 §:n kohdan mukaisesti toisin päätää, tilintarkastuksen suorittaa se valtio, jossa järjestön toimipaikka sijaitsee, tämän artiklan säätöjen sekä, jollei hallintokomitea anna erityisohjeita, järjestön raha-asioita ja kirjanpitoa koskevan ohjesäännön (15 artiklan 5 §:n e kohta) mukaisesti.

2 §. Tilintarkastaja tarkastaa järjestön tilit, mukaan lukien kaikki varainhoitorahastot ja erikoistilit, tarpeelliseksi katsomassaan määrin varmistuakseen, että
a) tilinpäätös on järjestön kirjanpidon mukainen;

- b) maksutapahtumat, joita tilinpäätös koskee, on suoritettu järjestön sääntöjen, budjettimääräysten sekä muiden ohjeiden mukaisesti;
- c) pankkiin tai kassaan talletetut arvopaperit ja käteisvarat on joko tarkastettu suoraan talletajilta saatujen tositteiden perusteella tai tosiasiallisesti laskettu;
- d) sisäiset tarkastukset, sisäinen tilintarkastus mukaan luettuna, ovat riittävät;
- e) kaikki vastaan ja vastattavan erät sekä kaikki yli- ja alijäämät on kirjattu tilintarkastajan tyydyttäväksi katsomalla menetelmällä.

3 §. Tilintarkastaja saa milloin tahansa vapaasti käyttöönsä kaikki tarpeelliseksi katsomansa kirjanpitoaineistot, tositteet sekä muut tiedot.

- 4 §. Tilintarkastuskertomuksessaan tilintarkastaja mainitsee:
- a) suorittamansa tarkastuksen laadun ja laajuuden;
 - b) antaako tilinpäätös oikeat ja riittävät tiedot, mukaan luettuna tarvittaessa:
 - 1. tilien oikeaa tulkkintaa ja arvointia varten tarvittavat tiedot;
 - 2. jokainen summa, joka olisi pitänyt periä mutta jota ei ole merkity tiliin;
 - 3. jokainen normaalilin tai ehdollisen kuluvelvoitteen alaisen summan, jota ei ole kirjattu tai huomioitu tilinpäätöksessä;
 - 4. kulut, joista ei ole esitetty riittäviä tositteita;
 - 5. lausunto siitä, onko kirjanpito asianmukaisessa muodossa; tapaukset, joissa tilinpäätöksen esitysmuoto poikkeaa hyvästä kirjanpitotavasta, on mainittava;
 - c) muut kysymykset, joista hallintokomitealle on huomautettava, esimerkiksi:
 - 1. petostapaukset tai oletetut petostapaukset;
 - 2. järjestön varojen tai muun omaisuuden tuhlaus tai luvaton käyttö (vaikka tällaisia toimia koskevia tilejä olisikin pidetty asianmukaisesti);
 - 3. kulut, joista on vaara aiheutua järjestölle jälkikäteen huomattavia kustannuksia;
 - 4. tuottojen tai kulujen tai toimitusten ja materiaalin valvontajärjestelmän kaikki yleiset tai erityiset puutteet;
 - 5. kulut, jotka eivät vastaa hallintokomitean tarkoituksia, ottaen huomioon budjetin sisällä asianmukaisesti sallitut siirrot;
 - 6. määärärahojen ylitykset, ottaen huomioon budjetin sisällä asianmukaisesti sallituista siirroista aiheutuvat muutokset;
 - 7. kulut, jotka eivät vastaa niitä varten olevia valtuuksia;
 - d) toimituksia ja materiaalia koskevien tilien tarkkuus tai epätarkkuus todettuna inventaarijon ja tilintarkastuksen perusteella. Tämän lisäksi kertomuksessa voidaan viittata jonkin edellisen tilikauden aikana kirjattuihin toimiin, joista on saatu uusia tietoja, tai toimiin, jotka siirretään toiselle tilikaudelle, ja joista on toivottavaa ilmoittaa etukäteen hallintokomitealle.

5 §. Tilintarkastaja ilmoittaa hallintokomitealle ja pääsihteerille tilintarkastuksessa tehdyt havainnot. Tilintarkastaja voi lisäksi esittää kaikki huomautukset, jotka hän katsoo pääsihteerin talouskertomuksen suhteen tarkoituksenmukaisiksi.